

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobkyne: **H. Ž. – C., Š.**, právne zastúpenej *Advokátskou kanceláriou K., s.r.o. so sídlom P., prevádzka Š.*, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave**, Prievozská č. 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0819/99/2008 zo dňa 08. decembra 2008, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/30/2009-50 zo dňa 20. októbra 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/30/2009-50 zo dňa 20. októbra 2009 **m e n í** tak, že **z r u š u j e** rozhodnutie žalovaného č. SK/0819/99/2008 zo dňa 08. decembra 2008 podľa § 250j ods. 2 písm. c/ d/ O.s.p. a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania 132,--€ na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária K., s.r.o., Š. do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 08.12.2008 č. SK/0819/99/2008. Uvedeným rozhodnutím ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobkyne a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj č. H/0087/06/08 zo dňa 22.10.2008, ktorým bola žalobkyni uložená pokuta vo výške 150 000,-- Sk za porušenie § 25 ods. 1 písm. c/, d/ a e/ a § 27 ods. 4 písm. o/ zákona č. 163/2001 Z.z. o chemických látkach a chemických prípravkoch v znení neskorších predpisov pre nesplnenie opatrenia uloženého kontrolným orgánom, z kontroly vykonanej dňa 22.10.2007 potvrdil, a žalobkyni náhradu trov nepriznal pre jej neúspech v konaní.

Krajský súd po preskúmaní veci podľa piatej časti prvej a druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku dospel k záveru, že rozhodnutie ako i postup správneho orgánu v medziach žaloby bol v súlade so zákonom, a plne sa stotožnil s právnym záverom žalovaného, keď mal za preukázané, že rozpory v otázkach zistenia skutkového stavu, či už z hľadiska správnosti alebo úplnosti neboli, avšak rozporuplnosť nastala v hodnotení právneho stavu, najmä aplikácie právnych noriem a ustanovení na daný skutkový stav. Uložená sankcia, pokuta, vyplývala z nesplnenia opatrenia uloženého kontrolným orgánom pri kontrole dňa 22.10.2007 vo forme zabezpečiť distribúciu chemických látok a prípravkov v zmysle platnej chemickej legislatívy, pričom pri následnej kontrole dňa 17.01.2008 bolo zistené, že u výrobkov B. a G. boli neúplne uvedené povinné označenia pre aerosóly podľa vyhlášky č. 330/2001 Z.z., kde na etikete výrobku chýbali týmto predpisom vyžadované R-vety a S-vety a u výrobku G. bol zistený nesúlad karty bezpečnostných údajov s etiketou. Krajský súd neuznal argumentáciu žalobkyne, že s poukazom na príslušný zákon ako aj nariadenia rady ES č. 1907/2006 zo dňa 18.12.2006 ju nie je možné považovať za zodpovedný subjekt ohľadne označených chemických látok, pretože nie je dovozcom a ani neuvádza tieto výrobky na trh, ale je potrebné považovať ju za tretiu osobu. Podľa krajského súdu dikcia zákona o chemických látkach jednoznačne stanovuje, že pod uvádzaním chemických výrobkov na trh treba rozumieť ich umiestňovanie na národný trh toho ktorého štátu, a treťou osobou v zmysle tohto zákona sú spotrebitelia, teda osoby mimo tzv. dodávateľsko – odberateľských vzťahov. Je nesporné, že žalobkyňa je distribútorom, ktorý predmetné výrobky a látky uvádza na trh pre tretie strany, to znamená pre spotrebiteľov. V konaní bolo zistené, že karta bezpečnostných údajov ako nevyhnutná súčasť narábania s takýmito nebezpečnými látkami predstavuje súhrn identifikačných údajov nielen o podnikateľovi, ale aj o nebezpečnej chemickej látke, alebo nebezpečnom chemickom prípravku, a údajov potrebných na ochranu života, zdravia ľudí a životného prostredia. Takúto kartu je povinný vyhotoviť podnikateľ pre každú nebezpečnú chemickú látku, chemický prípravok. Údaje na výrobkoch neboli v súlade s údajmi karty bezpečnostných údajov u kontrolovaných výrobkoch. Krajský súd zdôraznil, že nesúlad čo i zdanlivo zanedbateľný, prípadne formálny medzi skutočnými označeniami a označeniami vyžadovanými kartou bezpečnostných údajov je potrebné striktné zachovávať, nakoľko sa jedná o vysoko nebezpečné látky podliehajúce mimoriadne zvýšenému dozoru, s nevyhnutnosťou s nimi nakladať s najväčšou mierou opatrnosti

a odbornej poučenosti, a akýkoľvek nesúlad medzi označeniami je potrebné považovať za porušenie zákonných ustanovení. Čo sa týka uloženej sankcie, táto nebola predmetom preskúmvacej činnosti súdu, pretože krajský súd mal za preukázané, že správny orgán v rámci voľnej úvahy nevybočil z hraníc zákonom stanoveného rozpätia sankcie.

Výrok o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie žalobkyňa, ktorá ho žiadala zmeniť, rozhodnutie žalovaného zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať náhradu trov konania z dôvodu, že je nezákonné, lebo na zistený skutkový stav nesprávne aplikoval ustanovenia zákona o chemických látkach. Namietala, že v zmysle čl. 3 bod 12 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady č. 1907/2006 z 18.12.2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH a o zriadení Európskej chemickej agentúry a o doplnení niektorých smerníc (ďalej len „nariadenie č. 1907/2006“) uvedením na trh sa rozumie: dodávanie alebo sprístupnenie tretej strane, za úhradu alebo bezodplatne. Dovoz sa považuje za uvedenie na trh. V zmysle čl. 3 bod 10. a 11. tohto nariadenia, dovoz: je fyzické uvedenie na colné územie Spoločenstva; dovozca: je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba so sídlom v Spoločenstve, ktorá je zodpovedná za dovoz.

Ďalej uviedla, že Krajský súd v Banskej Bystrici v odôvodnení napadnutého rozsudku nezdôvodnil prečo neakceptuje ustanovenie „Nariadenia“ a má za to, že napriek národnej legislatíve právna úprava nariadenia Spoločenstva platí priamo napriek zneniu národnej legislatívy. Tovar prešiel colným konaním s prepustením do colného režimu voľný obeh, čím bol uvedený na trh spoločenstva a bol označený na základe právnych predpisov členského štátu, kde sa prepúšťa do voľného obehu. Vo Francúzsku bol tovar uvedený do voľného obehu spoločnosťou C., čím sa stal tovarom Spoločenstva a prostredníctvom svojich distribútorov sa dostal aj na trh ďalších členských štátov Európskej únie (Nemecká spolková republika, Maďarsko a iné), pričom všetky tieto krajiny prepustenie do voľného obehu akceptujú a jedine v Slovenskej republike došlo k takémuto postihu.

Na základe citovaných ustanovení čl. 3 nariadenia č. 1907/2006 nie je jej zrejmé, z čoho žalovaný a Krajský súd v Banskej Bystrici vychádzali, keď dospeli k záveru, že „... vzhľadom na dikciu zákona o chemických látkach sa možno dôvodne domnievať, že pod uvádzaním chemických výrobkov na trh treba rozumieť ich umiestňovanie na národný trh toho – ktorého štátu.“ Taktiež žalobkyni nie je zrejmé, na základe čoho dospeli k názoru, že „Správnosť danej úvahy podporuje aj definícia pojmov „uvádzanie na trh“ a „distribútor“ v nariadení Európskeho parlamentu a Rady č. 1907/2006 z 18.12.2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemikálií (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry a o doplnení niektorých smerníc.“ Žalovaný a krajský súd bez akéhokoľvek právneho dôvodu stotožňujú pojem „uvedenie na trh“ a pojem „distribútor“, pričom vo svojom odôvodnení rozhodnutia zo dňa 08.12.2008 žalovaný účelovo opomína definíciu pojmu „dovoz“ a „dovozca“, z ktorej expresis verbis vyplýva, že dovozom je fyzické uvedenie na colné územie spoločenstva, pričom dovoz sa považuje za uvedenie na trh.

Zdôraznila, že v žiadnom prípade nie je dovozcom v zmysle citovaných ustanovení čl. 3 nariadenia č. 1907/2006 a teda neuvádza na trh výrobky. Citovala ustanovenie § 1, § 2 písm. k/, j/ zákona o chemických látkach č. 163/2001 Z.z. a v tejto súvislosti poukázala na to, že z týchto ustanovení je zrejmé, že neuvádza chemické látky na trh Európskej únie, pretože výrobky spomínané v rozhodnutí žalovaného sú na trh Európskej únie uvádzané inými zodpovednými subjektmi a v rámci toho je iba tret'ou osobou, ktorá nie je zodpovedná za ich uvádzanie na trh. Na záver uviedla, že v prípade výrobku B. sa nejedná o aerosólový rozprašovač a tento výrobok nie je ani len rozprašovačom, keďže je výlučne určený na plnenie airsoftových zbraní. Žalovaný teda dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď tento výrobok označil ako aerosól a následne nesprávne vyvodil povinnosti žalobkyne v súvislosti s označovaním aerosólov, s čím sa nesprávne stotožnil krajský súd.

Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhol rozsudok krajského súdu potvrdiť a žalobkyňu nepriznať právo na náhradu trov konania.

K námietkam uvedeným v odvolaní uviedol, že sa s nimi riadne vysporiadal nielen v druhostupňovom rozhodnutí, ale aj vo vyjadrení k žalobe, a v danom prípade je nutné sa riadiť výlučne chemickou legislatívou Spoločenstva a Slovenskej republiky. Podľa Európskej komisie je nutné ad hoc interpretovať uvedenie na trh ako moment, kedy sa vlastníctvo chemickej látky mení z vlastníctva podnikateľa na vlastníctvo zákazníka – spotrebiteľa. To znamená, že výrobok prestáva byť pod kontrolou, resp. vo vlastníctve podnikateľa. Na základe uvedeného tret'ou osobou, uvedenou v § 2 písm. k/ zákona o chemických látkach, sú predovšetkým spotrebitelia, teda osoby mimo dodávateľsko – odberateľského reťazca. Z toho logicky vyplýva, že žalobkyňa H. Ž. – C., v žiadnom prípade nie je a ani nemôže byť tret'ou osobou. Správnosť danej úvahy podporuje aj definícia pojmov „uvádzanie na trh“ a „distribútor“ v nariadení Európskeho parlamentu a Rady č. 1907/2006 z 18.12.2006. Podľa čl. 3 bod 12 Nariadenia REACH, uvedenie na trh je dodávanie alebo sprístupnenie tretej strane, za úhradu alebo bezplatne. Podľa jeho čl. 3 bod 14, distribútorom je každá fyzická alebo právnická osoba so sídlom v Spoločenstve vrátane maloobchodného predajcu, ktorá látku ako takú, alebo látku v prípravku iba uskladňuje alebo uvádza na trh pre tretie strany. Z toho možno vyvodit' záver, že za uvedenie nebezpečného chemického prípravku na trh vo vzťahu k tretím stranám môže zodpovedať distribútor, dokonca maloobchodný predajca, preto sa účastník konania nemôže zbaviť zodpovednosti za neuvedenie kontaktných údajov poukázaním na predchádzajúci článok v dodávateľsko – odberateľskom reťazci. Žalobca bol a stále je povinný riadiť sa právnym poriadkom Slovenskej republiky. Žalovaný pokladá za nutné opätovne uviesť, že kontrolou dňa 22.10.2007 bolo u prípravku B. pre airsoft zbrane 400 ml zistené, že chýbali informačné povinnosti pre spotrebiteľa a výrobok bol označený symbolom nebezpečenstva plameň čiernej farby v červenom poli „extremely inflammable“. Uvedené nedostatky boli zistené už kontrolou dňa 17.01.2008, nedostatok u tohto prípravku v neuvedených R-vetách, keď bol označený symbolom nebezpečenstva F+ bez slovného pomenovania v štátnom jazyku, a uvedené len „etremement inflammable“. Nedostatok

spočíval v tom, že na etikete bolo nesprávne uvedené povinné označenie pre aerosóly. U výrobku G., hnací plyn pre Airosoft zbrane, 2200 ml bol zistený nesúlad karty bezpečnostných údajov s etiketou. Žalobkyňa je distribútor zodpovedný za uvádzanie nebezpečných chemických prípravkov na trh SR, keď výrobky odoberá z Francúzska, Slovinska a Českej republiky. Keďže kontrolou dňa 17.01.2008 bolo zistené, že opatrenie – „distribúovať chemické látky a prípravky v zmysle platnej chemickej legislatívy, ktoré jej bolo uložené kontrolným orgánom dňa 22.10.2007 splnené nebolo, boli tým porušené ustanovenia zákona č. 163/2001 Z.z.

Žalovaný správny orgán pri preskúvaní prvostupňového rozhodnutia vzal do úvahy nebezpečný charakter chemických prípravkov ako aj spoločnosť ohrozujúce konanie, keďže žalobkyňa nespĺnila „Opatrenie na nápravu“, a z toho vyplývajúce povinnosti tak, ako to určuje zákon a osobitné predpisy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c O.s.p.) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobkyne podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 246c veta prvá O.s.p., vec prejednal bez pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia (§ 156 ods.1, 3 O.s.p.) bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradne tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.supcourt.gov.sk.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí alebo postupov orgánov verejnej správy.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že dňa 17.01.2008 vykonali inšpektori Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie v Banskej Bystrici pre Banskobystrický kraj za prítomnosti žalobkyne ako podnikateľky kontrolu v prevádzke veľkoobchod a maloobchod C., Š., ktorá bola zameraná na kontrolu plnenia opatrení na nápravu a záväzných pokynov prijatých pri kontrole dňa 22.10.2007, ďalej na dodržiavanie ustanovení zákona č. 163/2001 Z.z. o chemických látkach a o chemických prípravkoch v znení neskorších predpisov, a na dodržiavanie ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Pri predchádzajúcej kontrole vykonanej dňa 22.10.2007 so zameraním na dodržiavanie zákona o chemických látkach boli v uvedenej prevádzke prijaté záväzné pokyny a opatrenia na nápravu, a to:

- zabezpečiť, aby doklad o kúpe obsahoval všetky predpísané náležitosti v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa
- zabezpečiť, aby všetky distribuované výrobky boli označené informačnými povinnosťami v štátnom jazyku podľa zákona o ochrane spotrebiteľa.

Čo sa týka opatrení na nápravu, bolo uložené žalobkyni:

- zabezpečiť karty bezpečnostných údajov na všetky nebezpečné chemické látky a prípravky v ponuke predaja podľa platnej chemickej legislatívy,

- vypracované karty bezpečnostných údajov zaslať na Národné toxikologické centrum, Bratislava a
- zabezpečiť distribúciu chemických látok a prípravkov v zmysle platnej chemickej legislatívy.

Tieto záväzné pokyny a opatrenia na nápravu boli prijaté z dôvodu, že kontrolovaný subjekt vykonáva veľkoobchodnú a maloobchodnú činnosť a distribuuje a predáva nebezpečné chemické látky a prípravky – plyn, silikónový sprej a slzné plyny, ktoré výrobky odoberá z Francúzska, Slovinska a z Českej republiky. Kontrolou dňa 17.01.2008 boli zistené nedostatky, u kontrolovaného výrobku B. – 750 ml pre Airsoft zbrane a to nesprávne uvedené povinné označenie pre aerosóly podľa vyhlášky Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 330/2001 Z.z. a chýbajúce R a S vety – nesúlad KBÚ (karta bezpečnostných údajov) s etiketou. Pri výrobku G. 2200 ml – hnací plyn pre Airsoft zbrane bol zistený nesúlad KBÚ s etiketou.

Žalobkyňa k obsahu inšpekčného záznamu a nedostatku uviedla, že nesúhlasí s klasifikáciou označenia aerosólový rozprašovač, nakoľko ide o nádobu (obal) na plyn podľa zákona č. 163/2001 Z.z., a na etikete sú uvedené všetky údaje, ktoré sú aj na bezpečnostnej karte údajov – propán.

Na základe výsledkov zistenia z kontroly bola prvostupňovým správnym orgánom uložená žalobkyni rozhodnutím zo dňa 22.10.2008 č.: H/0087/06/08 pre nesplnenie opatrenia uloženého kontrolným orgánom z kontroly vykonanej dňa 22.10.2007, pokuta vo výške 150 000,-- Sk za porušenie § 25 ods. 1 písm. c/, d/ a e/ a § 27 ods. 4 písm. o/ zákona č. 163/2001 Z.z. o chemických látkach. V dôsledku podaného odvolania žalovaný ako odvolací správny orgán napadnuté rozhodnutie potvrdil. Uvedené rozhodnutie bolo predmetom preskúmania krajským súdom na základe žaloby. Krajský súd, ako bolo vyššie uvedené, žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Žalobkyňa zotrvala na svojich argumentoch vyjadrených v žalobe a poukázala na to, že neuvádza chemické látky na trh Európskej únie, ktoré sú spomínané v rozhodnutí žalovaného, pretože tieto sú na trh uvádzané inými zodpovednými osobami a podľa jej názoru v rámci uvádzania výrobkov: „B.“ a „G.“ je iba tretou osobou, ktorá nie je zodpovedná za ich uvádzanie na trh.

Účelom správneho konania je rozhodovanie o konkrétnych právnych pomeroch individuálne určených subjektov, účastníkov konania.

Jednou zo zásad vyjadrených v čl.2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky je, resp. táto určuje konanie štátnych orgánov tak, že tieto môžu konať iba v rozsahu zákona a súčasne zákonom ustanoveným spôsobom. Z uvedenej zásady vyplýva, že nestačí vec posudzovať len z čisto formálneho hľadiska, ale je potrebné vychádzať z podstaty veci.

Na preskúmanú vec správne orgány aplikovali ustanovenia zákona o chemických látkach.

Zákon č.163/2001 Z.z. o chemických látkach a chemických prípravkoch (ďalej len „zákon o chemických látkach“) v § 1 ods. 1 ustanovuje podmienky uvádzania chemických látok, chemických prípravkov a detergentov na trh, podmienky oznamovania, klasifikácie, testovania, označovania, balenia, dovozu a vývozu chemických látok a chemických prípravkov z hľadiska ochrany života a zdravia ľudí a životného prostredia pri voľnom pohybe chemických látok a chemických prípravkov, práva a povinnosti podnikateľa, ako aj pôsobnosť orgánov štátnej správy, kontrolu a dohľad nad dodržiavaním tohto zákona.

Podľa § 2 písm. b/ citovaného zákona, podľa tohto zákona sa rozumie

- chemickým prípravkom zmes alebo roztok skladajúci sa z dvoch alebo viacerých chemických látok
- oznámením predloženie dokumentácie s požadovanými informáciami o novej chemickej látke Centru pre chemické látky a prípravky (§ 37), (§ 2 písm. j/)
- uvedením na trh, sprístupnením tretím osobám; dovoz na colné územie Spoločenstva sa považuje za uvedenie na trh na účely tohto zákona (§ 2 písm. k/)

Klasifikácia, označovanie, balenie chemických látok a chemických prípravkov a karta bezpečnostných údajov je upravené v štvrtej časti citovaného zákona o chemických látkach v ustanovení §§ 23 až 27.

Podľa § 25 ods. 1 zákona, **na obale nebezpečných chemických látok alebo na obale nebezpečných chemických prípravkov sa uvádzajú tieto údaje:**

- c/ výstražné symboly a slovné označenie nebezpečenstva,**
- d/ slovné označenie špecifického rizika,**
- e/ slovné označenie na bezpečné použitie.**

Karta bezpečnostných údajov je súhrn identifikačných údajov o podnikateľovi, o nebezpečnej chemickej látke alebo o nebezpečnom chemickom prípravku a údajov potrebných na ochranu života a zdravia ľudí a životného prostredia (§ 27 ods. 1 zákona o chemických látkach).

Karta bezpečnostných údajov obsahuje okrem iných údajov

- regulačné informácie pozostávajúce z povinnosti uviesť na nálepke (etikete, štítku) základné informácie o klasifikácii, balení a označovaní a či ich používanie je obmedzené (§ 27 ods. 4 písm. o/ zákona).

Predmetné správne konanie bolo vedené voči žalobkyni pre porušenie jej povinnosti ako predávajúceho zabezpečiť označenie predávaných výrobkov informáciami podľa osobitného predpisu, zákona o chemických látkach, a za účelom plnenia opatrenia na nápravu prijatého pri kontrole dňa 22.10.2007 uloženého kontrolným orgánom. Išlo predovšetkým o povinnosti žalobkyne už vyššie uvedené v tomto rozsudku v dôsledku čoho bol opatrením na mieste zakázaný predaj, dodávka alebo používanie výrobkov, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom do doby vykonania nápravy a odstránenia zistených nedostatkov.

V ustanovení § 41 ods. 2 zákona o chemických látkach vyplýva, že na konanie podľa zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti (§ 46 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov – správny poriadok).

Odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni (§ 59 cit. Zákona).

Ak to teda zhrnieme, žalobkyňa namietala

1. zodpovednosť za označovanie výrobkov
2. klasifikáciu výrobkov B. ako aerosólového rozprašovača.

Prvú námietku najvyšší súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Niet pochyb o tom, že žalobkyňa je podnikateľkou, ktorá vo svojej prevádzkovej jednotke ponúka spotrebiteľom výrobky, ktoré sú svojim charakterom chemické látky a prípravky. Rozhodne neobstojí jej záver, ku ktorému dospela, že v zmysle čl. 3 nariadenia č.1907/2006 nie je dovozcom a výrobky neuvádza na trh, ale je iba treťou osobou, ktorá nie je zodpovedná za ich uvádzanie na trh.

Podľa čl 3 bod 12 nariadenia EP a Rady č. 1907/2006 z 18.12.2006 (REACH), **uvedením na trh je dodávanie alebo sprístupnenie tretej osobe** za úhradu alebo bezplatne. **Dovoz sa považuje za uvedenie na trh. Distribútorom je každá fyzická osoba alebo právnická osoba** so sídlom v Spoločenstve **vrátane maloobchodného predajcu, ktorá látku** ako takú, alebo látku v prípravku iba uskladňuje alebo **uvádza na trh pre tretie strany** (čl. 3 bod 14 Nariadenia).

Slovenská republika je členom Európskej únie, ale je tiež samostatným, suverénnym štátom s vlastným právnym poriadkom, ekonomikou a domácim trhom. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje aj na ustanovenie § 2 ods. 1 písm. c/ a g/ zákona č. 264/1999 Z.z. o technických požiadavkách na výrobky a o posudzovaní zhody, podľa ktorého dovozcom je podnikateľ, ktorý uvedie na trh výrobok z iného štátu alebo uvedenie takého výrobku sprostredkuje a **uvedením výrobku na trh je okamih, keď výrobok prvýkrát prechádza** odplatne alebo bezodplatne **z etapy výroby alebo dovozu do etapy distribúcie.**

Z uvedeného možno vyvodiť záver, že žalobkyňa ako podnikateľka uvádza (distribuuje) výrobky na trh pre tretie strany, ktorými sú spotrebiteľia, a nemôže sa zbaviť zodpovednosti za ich označenie. V každom prípade je treba súhlasiť so žalovaným v tom, že ide o chemické látky a prípravky, ktoré môžu negatívne ovplyvniť zdravie ľudí a životné prostredie pri ich voľnom pohybe, preto je ich kontrola dôslednejšia a vyžaduje dôsledné dodržiavanie zákonom predpísaných náležitostí.

Opodstatnená je však druhá námietka žalobkyne týkajúce sa klasifikácie výrobku B., o ktorom tvrdí, že nie je aerosólový rozprašovač, ba ani len rozprašovač.

Legálnu definíciu aerosólového rozprašovača, aké musí spĺňať požiadavky a aké údaje sa musia uvádzať na jeho obale upravuje vyhláška Ministerstva hospodárstva SR č. 330/2001 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o požiadavkách na aerosólové rozprašovače.

Rozhodnutie žalovaného neobsahuje právnu kvalifikáciu výrobku ako aerosólového rozprašovača podľa jednotlivých ustanovení vyhl. č. 330/2001 Z.z.. Naplnenie všetkých pojmových znakov legálnej definície aerosólového rozprašovača je v danom prípade predpokladom, že ide o správny delikt za ktorý môže byť uložená sankcia. A to je možné len v tom prípade, že neexistujú pochybnosti o povahe výrobku ako aerosólového rozprašovača. Podradenie výrobku pod legálnu definíciu § 2 vyhl.č. 330/2001 Z.z. podlieha správnej úvahe žalovaného. Ak však podradenie pod legálnu definíciu nie je možné uskutočniť na základe samotnej dikcie, ale iba s využitím extenzívneho výkladu (rozširujúci výklad a systematický výklad oproti dikcii) nie je možné pred zadefinovaním daného výrobku extenzívnym výkladom využiť voči účastníkovi konania sankčný mechanizmus. Účastník totiž musí mať možnosť oboznámiť sa s výkladom sporných ustanovení správnym orgánom a následne tomu prispôbiť svoju činnosť. Až následne ho možno sankcionovať. Ust. § 2 vyhlášky č. 330/2001 Z.z. je kumulatívnou právnou normou (*„Aerosólový rozprašovač je každý kovový, sklenený alebo plastový obal, v ktorom je stlačený, skvapalnený alebo pod tlakom rozpustený plyn spolu s kvapalinou, pastou, práškom alebo bez nich a je vybavený odberovým zariadením opakovane umožňujúcim vyprázdniť jeho obsah vo forme pevných alebo kvapalných častíc v suspenzii plynu alebo vo forme peny, prášku alebo kvapaliny“*).

Žalovaný vôbec neobjasnil a neodôvodnil už v inšpekčnom zázname vznesenú námietku, či ide o aerosólový rozprašovač (resp. rozprašovač), prípadne kovový obal, v čom je medzi nimi podstatný rozdiel a s akými dôsledkami, ako sú vybavené a táto skutočnosť nevyplýva ani z obsahu administratívneho spisu.

Vzhľadom na vyššie vytýkané nedostatky spočívajúce v nedostatočnom odôvodnení odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného nie je v súlade so zákonom, preto ho podľa § 250j ods. 2 OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, v ktorom je viazaný právnym názorom súdu (§ 250j ods. 3 OSP).

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c OSP v spojení s ustanovením §224 ods.2 OSP a § 250k ods. 1 OSP. Žalobca ma vo veci úspech preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré pozostávali z trov vyplývajúcich zo spisu (§ 151 ods.2 OSP), a to z náhrady súdneho poplatku z podanej žaloby 66,-- € a z podaného odvolania 66,-- €. Žalobca ani jeho právny zástupca trovy právneho zastúpenia v priebehu súdneho konania nevyčíslili, preto súd podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ich náhradu žalobcovi nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 17. júna 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková